

בימים שבהם; במלונות פאר; ובמסעדות הי-אלגנטיות. אפילו בדיסקוטקים נראו השניים.

הנערה לא ידעה שפריי נשוי. היא גם לא ידעה שהוא חי את חייו הווהר המשותפים שלהם בעזרת משכורתו הצנועה, כפקיד ציבור.

מה שהתחיל חורה לנערה הוא, שנודע לה יום אחד שיוסף פריי סיבך אותה בצרה רצינית מאוד. ואז תבעה ממנו, כמו כל נערה תמימה אחרת, שייעשה אותה לאשה הגונה. לשואו.

אז, ביאוש ובאכזבתה, פנתה למשרד החקירות של הבלש נחום ציפרוני. איש הבטחון הוותיק העוסק בחקירות פרטיות מאז נפצע בעזה, במלחמת ששת הימים, אסף בשקט חומר — ותבע מפריי: "עזוב אותה מייד. די הרסת את חייה!"

חשובתו האופיינית של פריי: "אבל אני אוהב אותה!"

עכשיו, נוסף להליכים העשויים להתנהל נגדו בקשר לפרשת ההמחאות, יש לפריי דיונים ועיונים עם שלוש נשים:

● עם אשתו, שודאי יש לה על מה להרהר.

● עם רות המר, סביבה רקם את פרשת

פריי בין דיינ ונסים ליד הכותל

השידולים, "מתוך אהבה".
● עם הנערה הרמת-גנית, אותה הוא סיבך.
חבל שיש גברים שאוהבים יותר מדי.

לחיי הת'זמורת!

השמועה עשתה לעצמה כניסים בעיר: ה'זמרת האכזרית ירדנה דרז'ה, לדברי אותה שמועה, את החבר הקבוע שלה וזה שכותב לה חלק משיריה, הצייר **אדישע נמרי** — מדירתם המשותפת.

הלכתי ושאלתי את ירדנה, "לא, זה לא נכון שזרקתי את נמרי". היא ענתה מייד ובגילוי לב, "נכון, אומנם, שאני יוצאת לי אחרונה הרבה לבד. נכון גם שיצאתי עם כל מיני נגנים מן התיזמורת הפילהרמונית של ניו יורק, המצויים כעת בארץ."

"אבל מה זה שייך?"

האמת היא שזה כנראה כן שייך. ירדנה נראתה עם שניים מן הנגנים האמריקאיים בבריקה של אכדיה ועם שניים אחרים ב'פרוריקה ובקליפורניה. וכאלה שמכירים או תה היטב נשבעים, שלאחר הופעותיה במו' עזון-הילטון היא יושבת מאחרי הקלעים של התיזמורת ומצפה שם לירדנה.

אבל אולי זה בכל זאת לא שייך, כמו שהיא אומרת.

האם נכון ש...

עורך-דין צעיר ובנה של משפחת משפטים ידועה מאוד בישראל, נאלץ בי ימים אלה להתגרש מאשתו — מאחר וזו התאהבה בגרמני צעיר ולא-יהודי די?

פריי — לגברת ירושלמית אמידה, לאה עהרנטל.

אבל לא איש זריו כיוסף ישב על זריו דפנה. הוא התגעגע, דווקא לאחר נשואיה, לרות. על כן שכר בלש פרטי, מאלה — איך אומרים? — שמוכנים לעשות מה שאחרים לא מעזים.

יוסף הפקיד בידיו קטעי-עיתונים ובעיקר תצלומים המראים אותו בחברת נשיא

איש מכובד מאד

המדינה, משה דיינ, והרב ניסים. כל אלה, כך הורה לבלש, יש להראות לרות כדי לשכנע אותה שכדאי לה לחדש את הקשרים איתו.

אבל אי אפשר לחיות מתקווה בלבד. לכן התלבש מנהל ליטכטו של הרב דאן על **נערה רמת-גנית** חמודה, ממוצא עיר-ראקי, אותה פגש במיקרה בכנס עיון דתי בירושלים. העיון היה ממושך: הוא החליט

לפני שובעיים (העולם הזה 1616) סיפרו לכם ודאי הקולגות שלי איך יוסף פריי (28) ראש-ליטכטו של הראשון-לציון, הרב יצחק ניסים, הסתבך בפרשת המחאות בסך 640 דולאר — ופסק פיתאום להיות מנהל-ליטכטו של הרב הראשי הספרדי.

אני רוצה לספר לכם, על חייו האינטימיים של פריי הממושקף, הנקי והרציני למראה.

אז לפני כשנה ומשהו חיזר בלהט אחרי דיילת אל-על צעירה, נחמדה ותקיפה בשם **רותי**. הם יצאו ביחד ולבסוף הסתכסכו. אז קפץ על פריי רוגזה של רותי: "הבטחת לי חתונה!" זעקה עליו, כשנתקלה בו בפתח משטרת רמת-גן, "אז כוא ונתחתן! עכשיו! מנוול!"

פריי ברח על נפשו.

זה היה לפני כתישעה חודשים. מאז נשואים השניים. כל אחד לחוד, כמובן.

רותי — לעזריאל המר, פקיד בכיר העובד במכון הבדק בלוד.

כי שרר, המשחק כיום בקבוצת כדורגל של חובבים בסאן-פרנסיסקו, לומד שם פיז'יוטרפיה. מייד כשהגיע לארץ החל להוכיח כי התקדם בלימודיו, ערך סקר מקיף של הגופות העתידיים להימנות בין לקוחותיו, כשיחזור בעוד שנתיים לארץ עם התואר מוסמך לפיזיוטרפיה.

אולם הגוף שמשך אותו ביותר היה זה של צעירה בשם **רותי שטיינברג**, בתו של אחד מסוחרי מתכת-הכסף הגדולים בי מינכן. רותי עומדת לפני נישואים לצעיר גרמני, והיא מאורסת לו מזה שלוש שנים. הנערה הגיעה לארץ לביקור קצר — עד שפגשה בגדעון. למענו דחתה את שובה למינכן.

המיקרים והטלפונים הבהולים שהגיעו מגרמניה ממשפחתה ומארוסה כאילו לא היו.

חוסר-התגובה ניראה חשוד בעיני הארוס הגרמני. הוא עלה על המסד הראשון שיצא לארץ והגיע לכאן כדי להחזיר את רותי לבית-הוריה. רותי לא יכלה לסכן את החתונה או לסרב.

אבל הסיפור עוד לא נגמר. השבוע יצא גדעון שרר בדרכו חזרה לסאן-פרנסיסקו — ודאג לכך שהחנייה האחת שייעשה בדרך תהיה במינכן.

אירוש-י-במה

הבמאי **אדם גולדברג** ורעייתו החבוהה **לוטה פרימור** מתגרשים, סוף-סוף. בעצם, לוטה רצתה להתגרש מאדם מזמן. ליתר דיוק: מאז מצא אדם **סנאטיסטית חמור** דה, בעת הסרטת חול בעיניים, והתחיל להסתובב איתה.

אבל אדם לא כל כך רצה. הוא העדיף לחכות עד שתהיה לו הזדמנות לסיים את הפרשה, דווקא, כשהצדק איתו — לפחות למראית-עין.

וזה בא, מאוחר אומנם — אבל כידוע מאוחר טוב מלא-כלום. זה בא בצורת **מישה**, שחקן צרפתי חתיך, שהתחיל להרץ ציאו את לוטה — שהיא, אגב, היתה צריכה להיות המחליפה של **רבקה'לה רן**, בזמנו.

אז אדם עשה ללוטה סקאנדל, והשניים החליטו שצריך להפרד. וכך זה קרה. תמיד אהבתי גירושים מתוך הסכמה.

מומחה לאנטומיה

גדעון

עוד כשהיה **גדעון שרר** כדורגלן בקבוצת הכוח תל-אביב הוא היה ידוע כבנקי גדול באנטומיה של המין השני. אבל הקיץ, כשי הגיע שרר לחופשת מולדת קצרה מצרצות הברית, הוא היה כבר מיקצועי בשטח זה.

זו הולכת — זו באה?

גם לכל העיתונים וגם למדור שלי — מבלי שזה יכה גלים גם בחוצאלרץ.

עירית

גליה